

in israel et in hierusalē filiam dei habuerūt alieni
Malach.ii. Nota in israel. id est. in xpianitate et
in hierusalem. id ē. in ecclasticis. Sed filii dei habu-
erūt alieni. qui scz nō sunt eius viri. **X**exta p-
ditio est. quia filii dei ynicū regis iam iuratū in
regno sciderunt et diuiserūt p mediū. Hic filius
vnic et p̄mogenitus regis xp̄i est p̄plus xpian' d
quo scz ap̄ls dicit. Itaq; iam nō est seru sed fili-
us et heres p deū ad Gal.iiij. Sed iste fili ē iam
verescissus et diuisus in tres ptes. ppter isto scis
ma licz nō sit nisi vn ver papa. loquī de tēpo/
re quo scisma tempe beati Vincēti fuit in ecclia.
Idem de qualibet cōmunitate. villa seu ciuita-
te totus p̄plus est diuisus. Quis habebit regimē
pter quod cōmunitates destruunt. Bic q̄uo
rex offendereſ si in p̄sentia sua su p̄mogenit' di-
uidereſ. magis offendit christ' rex ex talib' diui-
sionib'. Ideo dicit christus diuisum est cor eoz
nūc interib'. Osee. x. Nota diuisum est cor tē.
Multi volunt se excusare dicētes. Ex istis diui-
sionibus nō sequunt vulnra tē. Et nunq̄d p̄t
esse peius vuln' q̄d diuissio cordis qd est principi-
um vite. quia diuisa manu vel pede adhuc p̄t
hō viuere sed diuiso cordenō. Quicq̄ ergo est
causa et occasio harū diuisionū tenet ad oia dam-
na et expēſas que sequuntur si vult saluus fieri.
Item tenet restituere cōitati quicq̄d iniuste rece-
perit ab ea vel rō ne ambasiate vt ad expēſas cō-
munitatis faciet sua negocia tē. **X**eptima p-
ditio est. quia signa et arma regis amouerūt et po-
suerunt ibi signa et arma inimici sui. Signum et
arma christi est sancta crux ex quo in ea passus ē
de quo Esa. xlix. Nec dicit dñs deus. Ecce leua-
bo ad gentē manū meā et exaltabo ad poplos si-
gnū meū. Signū et arma diaboli eius inimici ē
circulus. quia sic deuoti et boni clericī qñ inuo-
cant deum et incipiunt diuinum officiū faciunt si-
gnū xp̄i scz crucis. sic filii diaboli. s. diuinatores
et inuocatores demonū faciunt circulū siue rotā.
De quib' dicit dauid. In circūtu impīj ambu-
lant ps. xj. Signū et arma regis xp̄i ponūt i por-
tis palacij corporis in baptismo. s. in portis qñqz
sensu corporaliū. Sed vos modo amouetis si-
gnando vos nō faciendo signū christi s signum
diaboli. Dic q̄uo et qñ intrat ecclesiā et recipiunt
aqua benedictā. qualiter signāt se nō faciendo si-
gnū crucis xp̄i. sed signū siue circulū diaboli.
Itē qñ ponunt se ad mensam ad comedendū cū
signo diaboli. Idem qñ ponūt se in lecto ad dor-
miendū. Idē qñ mulieres ponūt infantes in le-
cto. Idē de clericis aliqb' qd dico cū dolore cor-
dis qui in sancto sacrificio vbi deberēt facere si-
gnū xp̄i. faciūt signū diaboli ex indeuotione et
nimia festinatione. Qd peccatū ē. Idē de bñ-
dictione aque et panis et in benedicēdo populuz
in fine misse cum signo diaboli mittunt ipsos ad
domū suam. Ostende hic q̄uo se debent signare

et dic rationē quādo dicif. In nomine patris te-
neas manum alte. quia pater ab alto misit filium
suum in virginis vterū. Idē quādo dicif et fili
manus debet teneri iuxta vterū et significat xp̄i
incarnatio. quādo autē dicif et sp̄ssancti debet te-
nere manū p̄ transuersum trāseunte manu a fini
stro humero ad dextrū. Ratio. quia sp̄ssanc' large
fuit effusus in die pentecostes sup ap̄los et
discipulos christi. Item quia sp̄ssanctus dicit
psonas de sinistra culpe ad dexterā grē. et nō eco-
so. Sinistra ergo signat culpam peccatū et maledi-
ctionem. dextera vero signat misericordiam. gra-
tiam et benedictionem. Nota cōtra illos q̄ signā-
do dicunt. In nomine patris in longū. quis pat-
maior est filio quod est error. Et ad dexteram di-
cunt et filii. quia sedet ad dexterā patris. Et sp̄l
sancti ad sinistrā. qz sedet ad sinistrā quod est er-
ror. quia filius et sp̄ssanctus sunt ad dexteram.
id est. in equalitate patri. et esse ad sinistrā est esse
in equalē patri. qd est error. Alij faciunt crucez
beati petri ab inferiori incipiētes. Ideo de b̄ cō-
querit christus dices in psona trinitati. Signa
nostra nō vidimus iam nō est ppheta et nos nō
cognoscet ampli ps. lxxij. Signa nostra nō vi-
dimus scz in christianis. Jam nō est ppheta. qz
signum crucis est realis ppheta q̄ homo est de
populo christi. Sed modo iam nō est. Queliber
p̄dictarum rationū est causa sufficiēs q̄ antichri-
stus veniet. Quo ergo magis om̄es simul septē
rōnes concurretēs. ppter hoc dicit thema. Re-
spicite et leuate capita vestra. Sz diceret contra
me aliquis subtilis argumentator. Frater vos
innuitis in verbis vestris q̄ christus non solum
pmittet antichristū venire. sed etiam q̄ christus
ipsum mittet. Respōdeo q̄ sic. Sed hoc non au-
derem dicere nisi quia habeo autoritatem sacre
scripture. apostolus em dicit. Eo q̄ charitatē
veritatis non receperunt vt salui fierent ido mit-
tet illis deus operationem erroris vt credant men-
dacio. ii. ad Thessal.ii. Nota ideo mittet illis de-
us. Ecce non solum pmittet. tē. Item Ezech. x
xxvij. vaticinare filij hominis et dices ad goth.
tē. In nouissimis diebus eris et adducam te su-
per terram meam. scz christianitatem quod intel-
ligitur sic. In aduentu et opatiōe antichristi erit
ibi et culpa et pena. Quātū ad illud quod erit cul-
pe. christus nō mittet eum sed permittet. Quan-
tum ad illud quod erit malum pene christus nō
sol um pmittet. sed etiam mittet. qz om̄e malū pe-
ne a deo est effectualiter.

Sermo sextus.

Elum et terra trā
libunt. Luc. xxij. Verbum propositū
ostendit subtiliter statum hui mundi
post diem iudicii. de q̄ statu yolo modo p̄dicare
qz ista materia p̄ns est ad materiam dici dñice.

Dominica secunda Aduentus

In qua sciustis totū statū hui' mūdi a pñcipio usq; ad diez iudicij. Ideo modo loquar de statu mūdi hui' post diē iudicij. Sed pmo salutē virgo maria r̄c. Celū t terra trāsibūt. hoc vobis habet difficultatē in theologia. Rō quia inueniuntur autoritates dicētes. quia celū t terra habuerūt pñcipiū eēndi p creationē. tū qz nec celū nec corpora celestia nec terra habebūt finem in duratiōne. immo ppheta dauid loquēs de celo. sole luna t de stellis di. Statuit ea in eternū t in secūm seculi. Ps. cxl viii. Similiter dicit Salomō dē terra. Generatio pterit t generatio aduēit. transvo in eternū stat. Eccl. i. Quare ḡ dicit thema. Celū t terra trāsibūt. patet difficultas. dico q̄ ille autoritates nō repugnāt themati. Qm̄ dupli-
ter possum̄ loqui de celo t corporib; celestib; t de elemētis. vel q̄tum ad substantiā essentialē vel q̄tū ad qualitates t cōditiones t opatiōes accidentales quas habēt. Primo modo celū et terra semp erūt q̄tū ad eorū substantiā essentialē sed trāsibūt q̄tū ad qualitates eorū t cōditiones t opatiōes accidentales. t recipient meliores qualitates. Ticut tacea argēti antiquū immunia cōquassata postq; argētari sculpit t renouat eam videt noua t lucet. Et licet substātia sit ea/ dem tñ recipit nouā qualitatē t ē renouata. Ita erit de isto mūdo antiquo imūdo cōquassato et cōfracto. Ideo xp̄s tanq; bon̄ magister t argētarius renouabit celū t terrā t om̄ia elementa. Terra vobis que nūc est immūda ex nr̄is peccatis post iudiciū erit mūda t pura. quia nulla immūdicia remanebit in ipsa post iudiciū. qz igne purgabitur. nec remanabūt in ipsa arbores nec mōtes. Sed elemētū terre remanebit ut farina alba. Et feces omnīi rerū cadent in inferno sup capita damnatorū b̄m q̄ dicunt sancti doctores. Aq̄ etiā purificabīt que dimittet om̄es q̄litates accidentales. quia nō erit salsa nec mouebīt de cetero. Quia cessante motu p̄mi mobil̄ cessabūt etiā alijs mot̄ nat̄ales. Aer etiā purificabīt. qz nunq; de cetero erit nubilosus. nec tempestuosus. nec mittet grandines nec pluviā. Celū nō mouebīt ampli'. Itē sol luna stelle erūt septēpliciter clariores. Esa. xxx. Et erit lux lune sic lux solis. Et lux solis septēpliciter sicut lux septēdierū in die qua alligauerit dñs vulnus. s. peccati mortalis. et p̄ cassuram. id ē. penā plage eius sanauerit. Et de cetero nō erūt mortalitates. nec miserie nec penitentes sicut sunt modo. Int̄m q̄ boni nō solum gloriabūt de visione dei imo etiā gaudebūt de renouatione elemētorū. quia tunc elemēta remanebunt pura. t mūda cū qualitatib; essentialib; remotis ab ipsis cōditionib; t q̄busdā qualitatibus accidentalib;. Be ista renouatiōe. autoritas Ecce ego creo celos nouos t terrā nouam t non erūt in memoria priora t nō ascēdet sup cor. sed gaudebitis t exultabitis usq; in sempiternū in

bis que ego creo. Esa. lxv. Nota ego creo celos nouos nō in substātia sed in excellētiori qualitate. Item in nouo testamēto postq; de reuelauit beato Johi euāgeliste qd esset post diē iudicij. dixit beatus Iohes discipulis suis. Vidi celū nouum t terrā nouā. Primum enim celum t p̄ma terra abiit t mare. s. amarū iam nō ē Apo. xxv. Et sic intelligit̄ thema. Celū t terra transibūt. Patet thema. t suz in materia morali Scdm̄ p̄dictā declarationē qnq; renouabunt. s. Terra Aqua Aer ignis. celū. quod dicit q̄nta essentia a phis Ita nos modo debem̄ in qnq; renouari si tūc cū pimis saluari t renouari gloriose. Renouand̄ est hō. Primo in corpe p cōtinentia. Ecce terra. Scđo in aia p claram beniūolentia. Ecce aqua. Tertio in ore p verā eloquētia. Ecce aer. Quarto in ope p diligentia. Ecce ignis. Quinto in intentione p celestialem eminentiam. Ecce celū. In omnib; debemus renouari. Rō est. qz dīc phs pmo posteriorū. qz ppter vñuquodq; tale t illō magis. quia magis debet renouari causa q̄ esse cūtus. Si amore homis elemēta renouant magis renouādus est hō. Dico pmo q̄ debem̄ renouari in corpe p cōtinentia ad instar renouatiōis terre. quia corp̄ nostrū nō ē nisi terra. Gen. ii. Formavit deus hominē de limo terre q̄tū ad corp̄. Ideo sicut terra innouabīt. quia in ea nō erit lumen nec imūdicia aliqua. Ita nos nūc debem̄ in nouari in corpore de cetero sit in eo lutū luxurie nec imūdicia corruptionis carnalis. Si amore tuī terra renouabīt quātomagis tu debes renouari. hāc renouationē petebat dauid orādo. dī. Emitte sp̄m tuū t crea. r̄c. ps. ciiij. Nota creabūtur nō dicit quid. Pro q̄ sciendū q̄ talis ē conditio humana q̄ in hō mūdo nō possum̄ viuere sine delectationib; que sunt in dupli differētia sc̄z delectationes sp̄iales. t delectationes carnales. Ille aut̄ qui nō sentit delectatiōes sp̄iales dat se ad delectationes carnales. bestiales t brutes quia animalis hō nō p̄cipit ea que spiritus dei sunt. s. ad Corinth. ii. sed p̄sonē deuote sp̄iales que gustat delectationes angelicas orādo v̄l legendo. audiendo vel cōtemplando nō curant de deliths carnalibus. imosi de diceret eis. do tibilientia r̄c. diceret deo. dñe nolo talē lalentiam. Sicut David dī. Rennuit cōsolari aia mea glosa. in deliths carnalib;. Memor fui dei t delectatus suz. ps. lxx vij. vidēs ergo dauid ḡ sine aliqua delectatione hō nō p̄t viuere. Ideo orādo dicebat deo. Emitte sp̄m tuū t creabūt. sc̄z delectationes sp̄iales. t fugiēt delectatiōes carnales. t renouabis faciē terre. s. p̄ bona famam. Nec sufficit dicere quid euro ego q̄ dīcūt ḡtēs r̄c. Si factū est op̄ nō habet bonā faciem oportet q̄ renouet. quia si tu teneres malā mulierem in domo t om̄es loquunt̄ oportet ipsam expelle re. Idē de clericis t religiosis qui nimis frequē-

tant monasteria sororū oportet q̄ illa que nō habent bonā faciē renouent. Si dicaf. ego habeo bonā intentionē. nō sufficit. qm̄ nō solū cauendū est a malo. sed ab om̄i specie mali. Ecce q̄re dicit Et renouabis faciē terre. s. opa exteriora. aplus Et puidentes bona nō tm̄ corā deo. sed etiā coram om̄ibus hominibus. ad Rho. xij. Dico secūdo q̄ debemus renouari in aia p̄ clarā beni- uolentiam ad instar aque que renouabit post iudicium. quia nō habebit amaritudinē nec faciet vidas. t̄c. Sic modo renouanda est anima dimit- tendo amaritudines odij. rancoris et male volū- tatis et vndas desiderij vindicte et pcere imic re mittendo iniurias. Sic em̄ dulcorat aia et reno- uat. De hoc dicit scriptura sancta. Renouami- ni sp̄ū mentis vestre et induit te nouū hoīem q̄ fm̄ deum creatus ē in iusticia. sanctitate et xitatem ad Eph. iiiij. Dico tertio q̄ debem⁹ renouari i ore p̄ verā eloquētiā. ad instar aeris post iudicium. q̄r tunc erit ita clarus q̄ nullā habebit obscuritatē nubii tempestatē vel fulgura. Sic modo reno- uandum est os nostrū vt nō sint in eo obscurita- tes mendaciorū nec tempestates verborū super borū nec fulgura minarū nec tonitrua iuramēto rum. De ista renouatione dicit scriptura sancta. Nolite conformari huic seculo sed reformamini iu nouitate sensus vestri vt p̄betis que sit volū- tas dei bona beneplacēt et pfecta. Ad Rho. xij. Nota nolite conformari huic seculo. id est. gen- tibus mundanis. Nota voluntas dei bona bene placens et pfecta. Nota hic tres regulas xborū nostrorū. Prima q̄ verba nostra habeant ve- ritatē et ista est volūtas di bona. Secunda q̄ habeant charitatem et ista est volūtas dei beneplaci- ta. Tertia q̄ habeant sanctitatē et ista est volun- tas dei pfecta. Quia multū placēt deo. ppter p̄- mam dicit apls. deponētes mendaciu loquimi- ni veritatē vñusquisq; cum primo suo ad Eph. iiij. t̄c. ppter scđm charitatiā correctionē dicit christus. Si peccauerit in te. id est. corā te quia tu vidisti frater tuus. t̄c. vade et corripe ip̄m int̄ te et ip̄m solum. Matth. xvij. Propter tertiam que sunt verba sanctitatis. s. laudis dei vel de- uote orationis. dicit David in ps. Benedic do- minū in om̄i tempore semp laus eius in ore meo. et ista ē volūtas dei pfecta. Dico quarto q̄ debe- mus renouari in ope per diligentiam ad instar ignis qui post iudicium erit clarior et purior. Sic et nos in nostris opib;. Autoritas. Qnō surrexit christus a mortuis p̄ gloriā patris ita et nos i no- uitate vite ambulemus. Ad Rho. vij. Christus surrexit cū quattuor qualitatib; corporis glorio si. s. cū agilitate. subtilitate. impassibilitate et clari- tate. Sic et nos in renouatione opib; p̄ diligen- tiā debemus renouari quattuor cōditionibus. Primo certā orationē recipe et ipsam mane et se- ro deuote dicere iuxta dictū xp̄i. oportet sp̄ ora-

re et nō deficere. Lu. xvij. Nota. semp. i. manet sero. scđo in qualibet hebdomada dñicam fu- re audiendo missam complete et cum silentio. et ab om̄i ope seruili abstinentia. tertō quolibz mē se cōfiteri de bono cōsilio. Rō sicut quolibet mē se abluit camisia corporis. etiā quolibet mēse dñla uari camisia aie que est p̄sciētia. quarto quolibz anno in pasca cōicare iuxta dictū christi. Accipi te et manducate hoc est corpus meū. Joh. vij. Ec ce q̄liter et quō xp̄s surrexit. Dico q̄nto q̄ de- bemus renouari in intentione p̄ celestialem emi- nētiā ad instar celi qd̄ post iudicium recipiet q̄li- tates altas et alaras. Sic nos in opib; nostrī de- bemus ordinare intentionē. vt sit alta ppter de- um et nō sit bassa ppter mundana sc̄z laudez. vñ vanā gloriā. Sed que sursum sunt querite nō q̄ sup terrā. vt dicit apls ad Col. iij. Dic quō ali- qn̄ maiora opa mundi pdunt ppter intentionē suistrā et malā. Qd̄ aius op̄ q̄ homo p̄t face in hoc mūdo ppter deū est p ipso accipe marty- rium. Autoritas. Maiorē charitatē nemo ha- bet vi aiam suā ponat quis p amicis suis. Joh. xv. Qd̄ tm̄ pdit ppter malam intentionē et sini- stram. verbi grā. de captiuo christiano. qui cogi- tur ad negandū fidē. Sed ipam nō vult negare. Imo vult citius mori tm̄ nō pp̄ deū. s. ne sibi im- properet dicendo renegauit. vñ vult mori inten- tione vt reputet sc̄us nihil valet eius mors. q̄a nō ppter deum s. ppter inanē gloriā p̄mittit se i- terficere. Iō apls. i. ad Cor. xix. Si tradidero corpus meū ita vt ardeā: charitatē aut nō habu- ro nihil mihi pdest. Scđm opus maius p̄ mar- tyriū est ingredi religionē et renūciare voluntati p̄prie p̄ deo. sed pdit sinistra intentione qn̄ h̄ facitis vt filius vester sit abbas vel eps nihil va- let. Idem de monialibus qn̄ mittitis filiā vñram in religionē. quia elippa et claudicat. vel gibbosa vel ne habeat dotē nihil valet. Sed intentio re- cta parentū debet esse dicēdo. quia nos nō possu- mus orare nec magnas penitētias facere ido da- bimus filium nostrū vel filiā deo vt oret p nob̄. et saluabit se et nos. Tertiū opus ē pliū iustum. i quo simorunt efficiunt martyres. s. pdit mala intentōe est qn̄ fit ppter rapinā habendā vñamo rem dñorū. q̄ tales si moriunt̄ damnant̄. Sz de- bent dicere vadamus. quia iustitia est p nobis. Iō erit vñū de duob; vñ prādebit̄ in tēdis ini- micorū nostrorū. vel in celis in ordinib; angelo- rum. Tales possunt habere corda leonū. Si di- caf q̄ si nescif an pliū sit iustum vel iniustū. Re- sponsio q̄ tunc piculum ē maiorū qui debet po- nere se in rōne. Si aut̄ ratio nō acceptet tñc pliū est iustum. Sz in icertis obediētia excusat̄. quia il- li qui tracti vadūt ad pliū incertū aut iniustū. ex- culsat̄ sunt et si moriunt̄ saluant̄. Quartū op̄ma- gnū est remittere iniurias inimicis ppter deum. Sz pdit sinistra intentione qn̄ remissio sit nō pp̄

Dominica secunda Adventus

deum. s. ppter dñm qui vos rogauit meriti per didistis. quia nō dedistis honorē deo qui p̄cipit q̄ homo remittat. sed nō illi dñs. Ideo qn̄ aliq̄s dñs rogat vos vt dimittatis iniurias debetis respondere nō remittā ppter vos sed pp̄t deū vt ipse remittat mihi r̄c. Hic quō in morte ostendit se cuilibet christ⁹ di. Ecce qd̄ feci pte r̄c. Videamus qd̄ fecisti p me. Hāc renouationem petebat David di. Cormundum crea in me deus. et sp̄m rectū innoua in viscerib⁹ meis. ps̄. l. Et tūc verificab̄s thema. Celū r̄ terra transibunt. Deo gratias.

Sermo septimus.

Litote quia p̄p̄e ē regnū dei. Luč. xxij. Thēma ppo situm dat mihi motiuū pdicandi de q̄dam materia satis speculatiua. s. pro pinquitate dei ad creaturas. Sz pmo salutē virgo maria. r̄c. Scitote qr̄ ppe ē r̄c. Hodo iux̄ i tellectū quē volo ptractare cū dñ regnū dei ē cōstructio intrāstiuua. quia nō dicit diuersa. Sz regnum dei idē ē qd̄ regnū qd̄ ē dē sicut dñ regnū arragonie vel cathalonie. Cōstructio est stransitiua. Ita accipio regnū dei. id ē regnū qd̄ est dē r̄ mod⁹ loquēdi sacre scripture in q̄ dē dicit regnū possessio et hēditas scōz. Autoritas. dominus possessio r̄ hereditas eoz. Deut. iiij. r̄ xvij ca. Etiā ē regnū scōrū de quo dicit thema. Scitote qr̄ ppe ē regnū. Quō r̄ qualiter dē sit ppe creatures. Inuenio tres modos siue rōnes propinquitatis. Quoniam ppe est.

Primo p̄ suā effectiuā opationē.

Scđo p̄ suā dignatiua exauditionē.

Tertio p̄ suā pfectiuā incarnationē

Et his dicit thema. Scitote qr̄ ppe ē regnū dei.

Dico primo q̄ dñs ē ppe omib⁹ creaturis p̄ suā effectiuā opationē. Qm̄ dē ex suis opib⁹ est ppe r̄ imediatuſ creaturis. quia ip̄e ē causa omniū creaturarū. Dicit regula phie. Rerū naturaliter pductarū quedā pmanet sine causa pductiuua. quedā vero minime. verbi grā. de lumine in lucerna accensa qd̄ pmanet nisi causa agente r̄ de caliditate in aqua calefacta r̄ de domo q̄ pmanet sine cā agente. i. sine mḡo q̄ forte iaz est mortuus r̄ sic de multis alijs effectib⁹. Quidam nō alij effectus sunt qui nō habēt pmanentia niſi in pſentia agētis. vt aer qui deſe ē obscur⁹ r̄ te nebroſus r̄ illuminat a sole. tñ nescit retinere claritatem solis niſi in pſentia ipsi⁹. Idē de camera obscura a cereo illuminata. Idē de ſpeculo qd̄ recipit imaginē ſi ppano nō pot retinerentis in pſentia agētis. patet regula phie. modo videam⁹ in theologia que dicit q̄ dē est agēs r̄ cā effectua r̄ pductiuua oīm rerū corporaliū r̄ ſpūaliū vībiliū r̄ inuisibiliū. corruptibiliū r̄ incorruptibiliū nūquid ei⁹ effect⁹ pmanet sine cā. Dico q̄ nō

qm̄ niſi dē eſſet p̄ns r̄ p̄tinue influeret ſol ſtatiz pderet claritatē r̄ luna r̄ ſtelle r̄ idē de omib⁹ reaturis. Ideo dicit Greg⁹. q̄ ſi mūdus nō reine reſ manu dei ſtatim anihilaret. ideo eſt prope r̄ imediat⁹ cuilibet rei ſicut lumē ē ppe aerē quem illuminat. Ecce q̄ quō dē ē ppe creatures p effeciua opationē. de hoc dicit apls. Ex ipso et p ipm r̄ in ipſo ſunt omnia ipſi honor r̄ gloria. Ad Rho. xj. Nota ex ipſo. l. initialiter. p̄ ipm. l. duratine. r̄ in ipſo. l. cōſeruantue. ſunt omnia. de iſta materia Aug⁹. dat talē pſiderationē. Aia rōnat ē pfectio toti⁹ corporis r̄ membrorū ei⁹. qr̄ ipa dat v̄ tutem r̄ opationē r̄ efficaciā omib⁹ membris corporis. Et ſi querat vbi ē aia. diceret aliq̄s ignorans in capite. verū ē. ſed nō ſolū ibi. vel in cordi verū ē. ſed nō ſolū ibi. dicit Aug⁹. r̄ etiā ph̄i. Q̄ aia ē tota in toto corpe r̄ tota in q̄libet pte ei⁹ nec ē diuīſibilis p ptes. Sed in capite oſtēdit maiores opationes r̄ pfectiores r̄ excellentiores. Ita deus eſt tot⁹ in toto mundo r̄ eſt totus in qualib⁹ pte ei⁹ r̄ in qualibet creature. Sz in capite. i. i. ce lo empireo oſtēdit ſe magis sanctis r̄ beatis. propter qd̄ homo orando eleuat oculos ad celū. licet deus ſit hic r̄ vbiq̄. Hic ut ergo aia diuītendo corp⁹ ſtatiū corp⁹ anihilat. Ita ſi dē diuītēt creatures. ſtatiū anihilarent. legif Acti. xvij. Q̄ apls venit athenis r̄ volēs extirpare errores phorū q̄ ponebat p̄mā cām v̄l p̄mū motorē eſe ſolum in celis r̄ nō in terris. dicit apls. Nō longe ē deus ab ynoquoq̄ noſtrū in ipo em̄ viuim⁹ mouemur r̄ ſumus. Acti. xvij. Nota in ipo em̄ viuimus. Hic ut pſices in aqua que nō ſolū ad extra circūt eos imo intrat intus. Ita diuinitas i nob̄ ſecundo in ipo ſouemur ſicut aues in aere. tertio in ipo ſum⁹ ſicut ſtelle in celo firmamēto vbi habēt ſuū eſſe. Ita nos in deo qr̄ infra deum ſtamus ſouemur r̄ ſuſtinemur. Ecce qualiter dē eſt ppe p effectiuā opationē. Ideo dicit dauid i ps̄. cxvij. Sed ē hic argumentū in oſtitū. qr̄ dicit ſcriptura longe ē dē ab impījs. Proli. xv. Quō ḡ eſt ppe. N̄deo r̄ dico q̄ dñs dicit longe v̄l ppe a creatures duplicit. vel p distantia localē. vel p differentia formalē. Primo modo dicitur longe r̄ thoma vel valentia que localiter multum dicitur. N̄d̄ polſum⁹ dicere q̄ iſto modo deus ſit longe. quia p̄pinior eſt tibi q̄ camisia vel clāritas aerī vel color panno. Ibiere. xxiiij. Celum r̄ terram ego impleo ait dñs. Scđo mō dicitur longe eē duo panni quoq̄ vñ ē deliciā ſubtilis r̄ bonus. alter rudis r̄ vilis r̄ grossus. licet ſint ſi mul tñ dicunt eſſe longe p distantia r̄ differentia formalē. Iſto mō dicitur q̄ dē eſt lōge ab impījs. Quia deus eſt sanctus r̄ iuſtus. et impius eſt peccator r̄ iniuſtus. deus ē humilis. impius ſupbus. dē eſt liberalis r̄ misericors. impius auarus. deus eſt purus. ille eſt luxuriosus ut